

ĐCSVN đã bất chấp quy luật phát triển xã hội của Marx

Tôn Thất Thiện

Nếu là cộng sản thì quyền bất chấp quy luật?

Ai cũng biết rằng danh từ "quy luật" là một danh từ mà mọi người cộng sản đều dùng thường xuyên; cấp càng cao dùng càng thường, và có vẻ thích thú và trịnh trọng. "Quy luật" được đề cập đến thường nhất là "quy luật" mác-xít về phát triển xã hội từ chế độ cộng sản nguyên thủy, đến các chế độ phong kiến, tư bản chủ nghĩa, xã hội chủ nghĩa, và cộng sản chủ nghĩa.

Theo "quy luật" này thì một nước ở tình trạng phong kiến, đang còn nặng về nông nghiệp, khi phát triển đến cao độ nhất của nó phải chuyển lên chế độ tư bản, và chế độ tư bản - mà đặc trưng là công nghiệp phát triển - khi đến cao độ nhất của nó tất phải chuyển lên chế độ xã hội, và sau đó chế độ xã hội, phát triển đến mức cao độ nhất, sẽ phải chuyển lên chế độ cộng sản chủ nghĩa. Yếu tố căn bản của những sự chuyển biến này là yếu tố phát triển kinh tế.

Nhưng thực tại không xảy ra như trên đây. Như học sinh trung học nào cũng biết, Nga đã do từ tình trạng phong kiến được đưa thẳng lên chế độ xã hội chủ nghĩa, không phải theo tiến trình phát triển kinh tế đúng "quy luật" của Marx, mà do một cuộc cách mạng chính trị của những người tự xưng là mác-xít.

Trong mấy thập niên từ 1917 đến 1989 các lý thuyết gia cộng sản đã giải thích sự đột giai đoạn này bằng thuyết nói rằng vì là thiên tài nên Lê-nin đã phát triển "sáng tạo" thuyết của Mác cho phép đi tắt như vậy. Trong 50 năm, nhờ Stalin theo đuổi chính sách phát triển kỹ nghệ và gây dựng được một lực lượng quân sự quy mô với bất cứ mọi giá nên Liên-xô đã nhanh chóng trở thành một đại cường quốc. Do đó, không mấy ai đặt vấn đề Lê-nin đã vi phạm nghiêm trọng "quy luật" phát triển xã hội của Marx.

Nay, sau những gì xảy ra ở Đông Âu và Liên-xô từ năm 1989, vấn đề Lê-nin vi phạm trầm trọng "quy luật" phát triển xã hội của Marx không những có thể, mà lại phải, đặt ra, và phải được trả lời dứt khoát. Có những câu hỏi cần đặt ra, một số có tính cách tổng quát, một số liên quan đến cá nhân hay đoàn thể. Trong loại đầu có câu sau đây. Nó có ba vế.

1/ Nếu chấp nhận một điều gì là "quy luật" thì quy luật ấy có thể ai vi phạm được không? Đặc biệt, dù không biết đến nó, hay biết đến nó mà không theo, hay áp dụng sai, hay phản bội (như những lý thuyết gia và lãnh đạo ĐCSVN không ngừng khẳng định) thì nó có còn là "quy luật" hay không?

2/ Nếu đã là "quy luật", có tính cách bất khả kháng, dù có muốn tránh né, áp dụng sai, phản bội, hay vi phạm nó cũng chẳng ảnh hưởng gì. Có phải thế không? Và nếu thế, tại sao Liên xô, đã đạt mức độ chủ nghĩa xã hội rất cao, lại đi lùi lại chủ nghĩa tư bản thay vì tiến lên chủ nghĩa cộng sản, đúng như "quy luật" phát triển xã hội của Marx?

3/ Lê-nin, nói riêng, và những người cộng sản nói chung (mà đứng đầu là đám lãnh đạo ĐCSVN) có quyền gì cho mình bất chấp "quy luật" của Marx phát triển xã hội không, và có khả năng làm việc đó hay không?

Thuyết tư bản rã chết của Lê-nin còn giá trị hay không?

Một điều thứ hai được nhồi vào sọt tất cả những ai đứng trong hàng ngũ cộng sản -- hoặc vào đảng, hoặc chỉ theo Đảng -- là chế độ tư bản bắt buộc sẽ tiêu vong, bị chế độ xã hội chủ nghĩa thay thế, và hiện nay đang rã chết. Đây là thuyết căn bản của chủ nghĩa Lê-nin. Nó là cơ sở lý thuyết, tổ chức, chính sách, hành động của Liên xô, Đệ Tam Quốc Tế, và toàn thể phe tả trên toàn cầu trong suốt mấy thập niên sau 1917. Nó có vẻ rất khoa học, và những biến chuyển trên thế giới trong 60-70 năm đầu của thế kỷ XX tạo cảm tưởng rằng Lê-nin hoàn toàn đúng. Do đó, đối với người cộng sản, hay thiên tả, thuyết về đế quốc của Lê-nin trở thành một giáo điều. Họ tin tuyệt đối vào nó. Nhưng từ ngày Stalin chết, đặc biệt từ lúc Gorbachev công bố (năm 1990) rằng nếu cứ tiếp tục chế độ cộng sản chủ nghĩa tất sẽ bị nghẹt thở, đặc biệt là về kinh tế, phải *perestroika* (đổi mới) triệt để mới thoát khỏi tình trạng đó, và nhất là sau khi cộng sản Đông Âu và Liên-xô sụp đổ, trong khi các nước tư bản không những vẫn tồn tại mà còn phát triển mạnh và các nước cộng sản phải cầu xin sự giúp đỡ của họ, thì vấn đề Lê-nin đúng hay sai được đặt ra. Câu hỏi ở đây có nhiều vế:

1/ Thuyết Lê-nin về chế độ tư bản phải biến thành đế quốc và rã chết đúng hay sai?

2/ Tại sao các nước theo chế độ cộng sản lại bị nghẹt thở về kinh tế và sụp đổ trong khi các nước theo chế độ tư bản đã không rã chết mà còn phát triển mạnh?

3/ Nếu chủ nghĩa Lê-nin sai, tại sao ông Hồ lại truyền nhập nó vào Việt Nam và ông ta và các lãnh tụ ĐCSVN lại ép buộc cả nước phải theo?

4/ Sự bị ép buộc theo chủ nghĩa và chế độ cộng sản đã có những hậu quả gì đối với dân Việt Nam và nước Việt Nam?

5/ Các lãnh tụ và lý thuyết gia ĐCSVN vẫn khẳng định rằng chủ nghĩa Mác-Lê sẽ thắng. Họ căn cứ trên cái gì để khẳng định như vậy khi hai ông thầy thiên tài của họ, là Lê-nin và Hồ Chí Minh đã phạm sai lầm vĩ đại: Lê-nin đã sai lầm về chủ thuyết làm căn bản cho những chính sách đã làm cho dân tộc một nước lớn và giàu như dân tộc Nga phải đã chịu đói rách trong 70 năm chỉ để khám phá một sự thực kinh hoàng là mình đứng trên bờ vực thẳm, và Hồ Chí Minh đã sai lầm hoàn toàn khi tin tưởng vào một người phiêu lưu và một lý thuyết dẫn đến nghèo nàn và tuyệt vọng?

6/ Nếu Lê-nin đã sai lầm trầm trọng vì thiếu sáng suốt, hay vì nói liều, thì lãnh đạo ĐCSVN còn cơ gì chính đáng để dùng "bạo lực cách mạng", như Lê-nin chủ trương, để trấn áp những người Việt Nam chỉ có tội là không chịu thờ Lê-nin và không chấp nhận chủ thuyết Lê-nin?

7/ Ông Hồ đã thuật đi thuật lại nhiều lần là ông đã khóc và hoàn toàn tin tưởng vào Lê-nin và ĐTQT sau khi đọc luận cương của Lê-nin về vấn đề quốc gia và thuộc địa năm 1920, vì thấy Lê-nin đã chỉ cho ông phương thức đạt chủ nghĩa cộng sản đối với một nước chậm tiến như Việt Nam, chưa đến trình độ tư bản chủ nghĩa, và còn lâu mới đến trình độ xã hội chủ nghĩa. Lê-nin khẳng định rằng những nước phong kiến kinh tế nông nghiệp lạc hậu có thể bỏ qua giai đoạn tư bản chủ nghĩa đi thẳng lên giai đoạn cộng sản chủ nghĩa với sự trợ giúp của các nước cộng sản chủ nghĩa tiên tiến. Nhưng nay kinh nghiệm lịch sử đã chứng minh rằng ngay cả những nước công nghiệp phát triển và tự coi như đã đạt trình độ xã hội chủ nghĩa như Liên xô và các nước cộng sản Đông Âu không những không đi lên trình độ cộng sản chủ nghĩa được, mà còn phải đi lùi lại trình độ tư bản chủ nghĩa thì Việt Nam làm sao "tiến nhanh, tiến mạnh, tiến vững chắc" lên trình độ xã hội chủ nghĩa, chớ đừng nói gì đến trình độ cộng sản chủ nghĩa, nhất là nay không trông nhờ gì được vào Nga hay các nước Đông Âu, và cũng không nhờ gì được

vào Trung Cộng. Phải làm sao để Việt Nam có thể phát triển kinh tế được? Đi con đường nào đây? Nhất quyết tiếp tục đi theo con đường xây dựng chủ nghĩa xã hội có phải là làm một chuyện vớ vẩn và sai quy luật không?

Giải đáp phải tìm trong thực tại

Những người cần phải cung cấp giải đáp cho những câu hỏi trên đây là những người trong ĐCSVN, đặc biệt là cấp lãnh đạo và những lý thuyết gia của Đảng, vì họ vẫn tiếp tục tin tưởng tuyệt đối vào chủ nghĩa Mác-Lê, đòi hỏi dân chúng Việt Nam phải tiếp tục hy sinh để "xây dựng chủ nghĩa xã hội", và dùng những biện pháp thô bạo nhất để trấn áp những người không chia sẻ niềm tin của họ, và đòi quyền đi tìm một con đường khác ít tai hại hơn.

Tất nhiên là giải đáp cho những câu hỏi trên chỉ có thể tìm ra trong thực tại, trong sự ghi nhận và phân tích một cách trung thực, khách quan và vô tư những gì đã xảy ra trên thế giới trong những năm qua và ngay dưới mắt chúng ta, trong những nước cộng sản chủ nghĩa -- cũ hay đã biến đổi -- và trong những nước tư bản chủ nghĩa, kể cả những nước Á châu trước đây không lâu vẫn không khác biệt gì với Việt Nam lắm, nhưng nay lại được xếp vào hàng những nước tiến triển và sung túc của thế giới.

Cuộc tìm tòi giải đáp có thể khởi đầu với sự mổ xẻ lời tuyên bố sau đây của ông Gennadi Zyuganov, lãnh tụ có tiếng là "đùa" của nhóm cộng sản trong Quốc Hội Nga hiện tại, trong buổi tiếp xúc với cựu Tổng Thống Nixon ở Môt-skô-va hồi tháng ba vừa qua. Đáp lại câu ông Nixon hỏi rằng nước Nga có thể khi nào trở lại chế độ cộng sản hay không, ông ta nói: "Không. Chúng ta không thể qua một con sông hai lần. Sau 75 năm chủ nghĩa cộng sản không có Chúa Trời, ngày nay ở Nga Chúa Trời vẫn còn sống nhưng chủ nghĩa cộng sản đã chết rồi." ¹

Tại sao?

Nhân dân Việt Nam đòi hỏi lãnh đạo và những lý thuyết gia ĐCSVN làm công cuộc tìm tòi và cung cấp cho họ những giải đáp đầy đủ, chính xác, và trung thực.

Ottawa,

Tháng 5, năm 1994

¹. Richard Nixon, "Moscow, March '94: Chaos and Hope", *New York Times*, 25/3/94.